

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์โลกวันนี้ ฉบับประจำวันที ๑๗ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๕ หน้า ๑๒ มูลค่าข่าว ๒๖,๕๓๒.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

คนอีสานมอง 'การศึกษาไทย'?

วิชญ์ บุญมาร์ตัน wiszanu.com

เมื่อไม่นานมานี้ผู้เขียนได้รับเชิญให้เข้าร่วมการประชุมเรื่อง "มหาวิทยาลัยไทยกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน" การสัมมนามีประเด็นที่ผู้เขียนในฐานะคนอีสานเห็นว่าน่าสนใจจึงขอหยิบยกมาและร่วมแสดงความคิดเห็นด้วย เพราะการศึกษาเป็น สิ่งสำคัญ เราทุกคนควรสนใจหาก ต้องการให้สังคมไทยพัฒนาขึ้นอีกไม่นานนี้โครงสร้างด้าน ประชากรของไทยจะกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุเช่นเดียวกับอีกหลายประเทศ ปัจจุบันประเทศไทยมีวัยแรงงานประมาณร้อยละ 67 และมีปัญหาสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น เนื่องจากคนไทยเริ่มมีภาวะเจริญพันธุ์ ต่ำ มีเด็กเกิดน้อยลง ดังนั้น เรา จึงพบว่าโรงเรียนประถมฯและมัธยมฯมีนักเรียนน้อยลง โรงเรียนหลายแห่งต้องปิดตัวและปล่อยทิ้งร้างมาได้ประมาณ 5-10 ปีแล้ว โดยมีการโอนนักเรียน จากโรงเรียนที่ปิดตัวเนื่องจากมีจำนวนนักเรียนเหลือน้อยไปเรียนรวมกันในโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า ส่งผลให้นักเรียนที่เคยเรียนอยู่ในท้องที่ของตนต้องได้รับความลำบากเพราะต้องเดินทางไกลเพื่อไปเรียนที่อื่น ทางออกในการแก้ปัญหาจึงน่าจะเน้นในเรื่องการศึกษานอกระบบแทน เช่น การสร้างห้องสมุดที่ได้มาตรฐานในระดับอำเภอ เพื่อรองรับประชากรผู้สูงอายุ และเรื่องสุขอนามัย

สำหรับในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยปิดของไทยมีคนเข้าเรียนปีละประมาณ 300,000-400,000 คน ถ้ารวม 4 ปี จะมีจำนวนประมาณ 1.2-1.6 ล้านคน รัฐบาลให้งบประมาณกับมหาวิทยาลัยต่อปีประมาณ 70,000-80,000 ล้านบาท แต่ผลที่เกิดขึ้นกลับพบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏบางแห่งผลิตบัณฑิตออกมาไม่มีคุณภาพ หรือมีหลักสูตร "จ่ายครบ จบแน่" ซึ่งสร้างปัญหาให้กับสังคมไทย เนื่องจากบัณฑิตเหล่านี้จบไปแล้วไม่มีงานทำ โดยเฉพาะ ในระดับปริญญาตรีมีผู้ว่างงานสูงสุดคือจำนวน 90,200 คน ประกอบด้วยสาขารัฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ทั้งๆที่ประเทศไทยยังขาดแคลนแรงงาน ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทยเมื่อเดือนสิงหาคม 2555 แสดงให้เห็นอย่างชัดเจน

อธิการบดีท่านหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นว่า "ปัจจุบันกลุ่มคนที่ตกงานมากที่สุดคือคนที่จบปริญญาตรี รวมทั้งมาตร ฐานระดับการศึกษาก็เปลี่ยนไป คนจบปริญญาเอกและปริญญาโทของไทยบางแห่งมีความรู้ต่ำกว่าคนที่จบปริญญาตรีที่จุฬาฯ ธรรมศาสตร์ มหิดล หรือ **มศว** เสียอีก เพราะอะไร ในเมื่อรัฐให้งบประมาณมา

มาก แต่ได้คุณภาพการศึกษาต่ำ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย จะต้องทำการบ้านเพื่อตอบสนองด้วย" นายแพทย์กำจร ตติยกวี รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้แสดงความเห็นเพิ่มเติมด้วยว่า "การเปิดหลักสูตรแต่ละแห่งต้องดูด้วยว่าตัวเองพร้อมหรือยัง ไม่ใช่แค่อยากเปิดเพราะหวังจะรับนักศึกษาเข้าเรียนเท่านั้นแล้วเอาอาจารย์ไม่มีคุณภาพมาสอน" ทำให้บัณฑิตบางคน ที่จบไปไม่มีคุณภาพและไม่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บัณฑิตในระดับปริญญาตรีตกงานมากที่สุด

ผู้เขียนต้องการให้นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ช่วยแก้ปัญหาที่ซึ่งท่านเคยแลกเปลี่ยนความคิดกับผู้เขียนที่มหาวิทยาลัยบูรพา บางแสน ในการแก้ปัญหาค่าการศึกษาไทย ในอนาคตแรงงานไทยอาจไม่ตอบสนองความต้องการ การของตลาดได้เท่ากับแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน และเราจะต้องเผชิญกับการแย่งงานจากแรงงานเพื่อนบ้านที่จะขายจุดเด่นให้กับนักลงทุนหากเปิดเสรีอาเซียนรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วย เช่น หากต้องการได้แรงงานราคาถูกก็อาจหันไปสนใจแรงงานจากพม่า ซึ่งมีประชากรราว 55 ล้านคน หรือหากต้องการแรงงานที่มีมันสมองหรือเป็นแรงงานที่มีฝีมือก็อาจใช้แรงงานจากเวียดนาม ซึ่งมีจำนวนประชากร 90 กว่าล้านคนแล้ว แรงงานทั้ง 2 ประเทศ ที่ยกตัวอย่างมานี้สามารถพูดและอ่านภาษาไทยได้ด้วยนอก จากภาษาอังกฤษ

ทางออกของสังคมไทยและการแก้ปัญหาค่าการศึกษาจึงน่าจะเป็นการพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับความรู้เรื่องเทคโนโลยี เพื่อผลิตคนเข้าสู่ตลาดแรงงานให้ตรงตามความต้องการ และสามารถนำมาช่วยพัฒนาประเทศได้มากกว่า โดยกระทรวงศึกษาธิการน่าจะได้ร่วมมือกับสหภาพแรงงานของหน่วยงานต่างๆและกระทรวงแรงงานจัดหลักสูตรอบรมทักษะแรงงานเพิ่มขึ้น เพื่อรองรับการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต แต่ต้องเน้นการอบรมโดยองค์กรที่มีคุณภาพในการจัดอบรมเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้รับความรู้ไปอย่างแท้จริง สิ่งสำคัญที่สุดในการพัฒนาแรงงานไทยให้ตรงตามความต้องการของนักลงทุนคือ ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ การศึกษาภาษาอังกฤษของไทยยังอยู่ในระดับต่ำมาก คนที่จบ ดร. บาง คนยังไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ เรียนแต่ภาษาไทยตลอด เมื่อจะพูดกับคนต่างชาติก็รู้สึกกลัวพูดผิด

ดังนั้น ทางออกในการเรียนภาษาอังกฤษที่ควรดำเนินการคือ ต้องเน้นการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ชาวต่างชาติ อย่าง เช่นอาสาสมัครจากองค์กรต่างๆ คนเหล่านี้ยินดีให้ความช่วยเหลืออยู่แล้ว เพราะถือเป็นการทำบุญ แต่ต้องให้มาสอนในโรงเรียนสำหรับนักเรียนนักศึกษาและนอกโรงเรียนสำหรับผู้ทำงานแล้ว ทั้งนี้เพราะคนไทยยังกลัวการพูดกับคนต่างชาติ นอกจากนี้รัฐบาลควร ต้องสนับสนุนการผลิตหนังสือพิมพ์ฉบับภาษาอังกฤษให้มีราคาต่ำกว่าหรือเท่ากับหนังสือพิมพ์ภาษาไทยด้วย เพื่อปลูกจิตสำนึกการอ่านให้ประชาชนมากขึ้น

โดยเฉพาะในภาคอีสานนั้นมีหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษวางขายน้อยมาก ในประเทศเพื่อนบ้านของเรา ไม่ว่าจะเป็นมาเลเซีย สิงคโปร์ หรืออินโดนีเซีย มีหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษวางขายควบคู่กับหนังสือพิมพ์ภาษาไทยท้องถิ่นในราคาใกล้เคียงกัน

ทั้งหมดนี้เป็นมุมมองเล็กๆ น้อยๆต่อการศึกษาไทยที่ผู้เขียน อยากเห็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยให้ดีขึ้น เพราะคุณภาพการศึกษาไทยแพ้สิงคโปร์ มาเลเซีย และเวียดนามในทุกๆด้านแล้ว ดังนั้น ประชา

คนไทยต้องร่วมด้วยช่วยกันครับ จากมุมมองของคนอีสานคนหนึ่งซึ่งต้องการพัฒนา คุณภาพการศึกษาไทย
ให้ดีขึ้น